

اینجا یادمان شهدای هفتم تیر است و «داوود درودیان»، روایتگر این یادمان بیش از ۱۰ سال است که به صورت خودجوش، قدم به قدم با زائران و بازدیدکنندگان همراه می شود. او هر بار که به موزه، مسجد و قتلگاه شهید دکتر «آیت الله بهشتی» و یارانش قدم می گذارد، انگار برای نخستین بار است که بر این تکه از زمین قدم گذاشته است. ارادت او به شهید بهشتی را می توان در نگاه و لحن کلام این روایتگر نظاره کرد. درودیان با روایت آن روز، به چهل سال گذشته و هفتم تیرماه سال ۱۳۶۰ می رود. مانیز در یادمان شهدای هفتم تیر با او همراه می شویم.

این روزها بیشتر مردم، نام شهید دکتر «هاشم جعفری معیری» را به واسطه نام بیمارستان «شهید معیری» می شناسند. او نیز در میان شهدای هفتم تیر بود. درودیان درباره شکل سبک زندگی پزشک شهید می گوید: «پیش از پیروزی انقلاب، در خیابان مختاری مردم را رایگان مداوا می کرد. دست نوشته ها، جزوه ها، مهر پزشکی و عینک به جامانده از او در این موزه نگه داری می شود. دکتر «هاشم جعفری معیری» در آغاز انقلاب، سازمان دهی نظام اداری و درمانی وزارت بهداشت را بر عهده گرفت و مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی بود. در اسفند سال ۵۹ نیز به عنوان معاون امور درمانی وزارت بهداشت مشغول به کار شد.»

یکی از دیدنی ترین های موزه اینجاست؛ «موتورسیکلت یاماها» متعلق به شهید «حسن بخشایش» مردی که آن روزها در شناساندن تزویر رئیس جمهور وقت، «بنی صدر» بسیار تأثیرگذار بود، اما چنان ساده زندگی می کرد که هیچ کس باور نمی کرد او از فعالان سیاسی و مسئولان حزب جمهوری اسلامی باشد. «درودیان» می گوید: «در این سال ها شاهدیم مسئولانی که به این موزه می آیند، چطور وقتی چشمشان به این موتور می افتد، دقایقی را سکوت می کنند. بعد از حادثه انفجار، موتور شهید «حسن بخشایش» تا مدت ها جلوی در دفتر حزب بود و بعدها فهمیدند که این موتور برای شهید بخشایش است.»

مسجد شهدای هفتم تیر که بعدها ساخته شد، سقفی به صورت ۸ ضلعی دارد و گرداگرد این هشت ضلعی نام شهید بهشتی و ۷۲ تن از یاران ایشان ثبت شده است. در مرکزیت و ردیف محراب نام شهید دکتر بهشتی مزین شده است. مسجد هفتم تیر نیز در منتهی الیه این مرکز قرار دارد. پنجره های چوبی و شیشه های رنگی نیز حال و هوای خوبی به مسجد بخشیده است.

اینجا مسیری است که به قتلگاه شهید بهشتی و یارانش ختم می شود. نمایندگان از همین مسیر خودشان را به سالن جلسات می رسانند. همچنان جانمایی این سالن حفظ شده است. در محلی که شهید بهشتی در لحظه ترور سخنرانی می کرده، پنجره های با شیشه های رنگی تعبیه شده است تا این مکان هیچ وقت فراموش نشود. از سازه قدیمی تنها یک تکه سقف باقی مانده که در حال حاضر در مدرسه شهید مطهری قرار گرفته است.